

Μηνιαία Έκδοση

I.N. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

Μοναχούλλι

Ετος7ο , Αρ. Τεύχος 11ο , Ιούνιος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

ΝΑ ΜΗ ΛΑΤΡΕΥΓΕΙΣ ΤΟ
ΘΕΟ ΠΟΥ ΕΣΥ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕΣ, ΆΛΛΑ ΤΟ
ΘΕΟ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ
ΕΣΕΝΑ.

ΙΕΡΟΣ ΑΓΓΟΥΣΤΙΝΟΣ

Μηνιαία Ἔκδοση

I.N. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Ἐτος 7^{ον} - Τεῦχος 11^ο

Ιούνιος 2014

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ιδιοκτήτης:

I.N. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος

Μοναγρούλλι –Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Εφημέριος:

Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας,
Τήλ.: 97668822

Παρεκκλήσια:

(α) Άγιων Αναργύρων

(β) Άγίας Παρασκευῆς

Ιδιαίτερες εὐχαριστίες ἀνήκουν στό τυπογραφεῖο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, τό ὅποιο ἀνέλαβε τά ἔξοδα τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ. Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Το Άγιο Πνεύμα ως Παράκλητος	3
Ο φύλακας-άγγελος της Αγίας Τραπέζης	4
Πλούτος και ελεημοσύνη	5
Πνευματικές προσβολές κατά την ώρα του θανάτου	6
Η υπακοή	7
Ο Άγιος Ευσέβιος (21 Ιουνίου)	8
Ποιες είναι οι δυνατές προσευχές.	9
Πως να διώχνεις τους κακούς λογισμούς	10
Ημερολόγιο και Ανακοινώσεις	12

Αν κατορθώσει κανείς να συζεί με τον κόσμο,
όπως το λάδι και το νερό στο καντήλι
που δεν ανακατεύονται, τότε είναι εν Θεώ.

Ἐν τῷ κόσμῳ αλλ' οὐκ εκ του κόσμου.

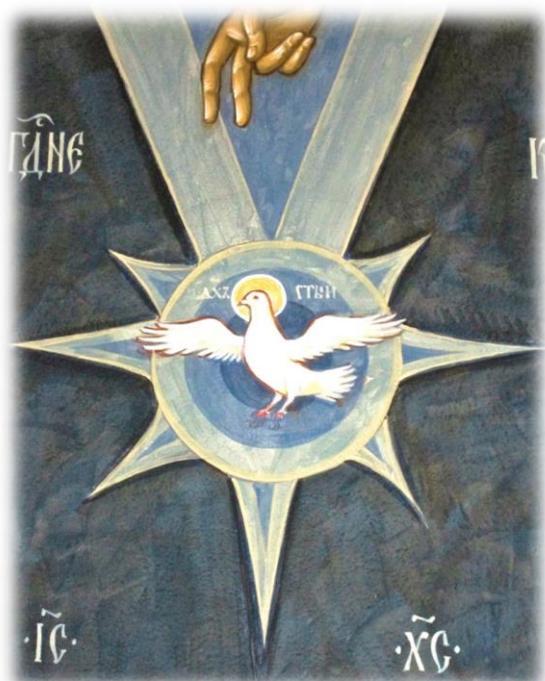
Το Άγιο Πνεύμα ως Παράκλητος

Επισκόπου Λήδρας Επιφάνιου.

Η καθημερινότητα αποδεικνύει σε όλους μας το οψώνια της παρακοής, τα αποτελέσματα της παρακοής μας προς τον Θεό, κατά πρώτο στον Παράδεισο και κατ' επέκταση στην προσωπική ζωή του καθενός μας. Ποιά είναι αυτά τα αποτελέσματα; Ο θάνατος και οι συνέπειες του στη ζωή μας, δηλαδή η λύπη από τη στέρηση προσφιλών μας προσώπων και ο φόβος του δικού μας θανάτου, η θλίψη, η στεναχώρια, η ποικιλόμορφη οδύνη, η ψυχική ακαταστασία, η διανοητική σύγχυση, το θέλημά μας, που για να το εκπληρώσουμε πληγώνουμε και πληγωνόμαστε, το δικαίωμά μας που για να το πετύχουμε προσκρούομε με ορμή πάνω στο δικαίωμα του άλλου, το ευάλωτο της υγείας μας, η πίεση του σήμερα, η αγωνία του αύριον.

Μπροστά σ' αυτή την καταθλιπτική και απελπιστική και απογωστική πραγματικότητα που απαρτίζει το επίγειο φάσμα της ζωής μας, μας δόθηκε από το Θεό αντίβαρο, το οποίο δεν είναι άλλο από την πίστη, την ελπίδα και την αγάπη σ' Αυτόν. Μόνο με το Θεό μπορούμε να επιβιώσουμε και να περάσουμε στην απέναντι όχθη της αιωνιότητας.

Το Άγιον Πνεύμα είναι Θεός, και όταν το επιθυμήσουμε και όταν το εκζητήσουμε και όταν προσπαθήσουμε να το λάβουμε, Αυτό, εκτός των άλλων, παρακαλεί τον άνθρωπο, δηλαδή τον παρηγορεί, τον ειρηνεύει, τον αφαιρεί μέσα από την καρδιά του όλα τα λυπηρά, όλα τα αρνητικά, όλα τα απαίσια εκείνα αισθήματα και τρόπον τινά, ενώ βρίσκεται και διαπερνά τους πειρασμούς της ζωής του, τους προσπερνά «αβρόχοις ποσί», ως «επί πτερύγων ανέμων», ως να μην αισθάνεται και να μην καταλαβαίνει τίποτα από όσα γίνονται γύρω του. Γι' αυτό το Άγιο Πνεύμα, κατά το λόγο του Χριστού μας, φέρει και την προσωνυμία «Παράκλητος».

<http://isagiastriados.com/>

Ο φύλακας-άγγελος της Αγίας Τραπέζης

Κάποιο βράδυ ένας ιερέας, πήγε κάπως αργά στην εκκλησία, γιατί είχε ξεχάσει κάτι που έπρεπε οπωσδήποτε να το πάρει, ξεκλείδωσε την πόρτα και μπήκε μέσα. Ήταν σκοτεινά. Από την Ωραία Πύλη, την οποία είχε ξεχάσει ανοιχτή (δεν είχε τραβήξει την κουρτίνα), βλέπει έναν αστραφτερό Άγγελο με ξίφος πύρινο στο χέρι, να στέκεται δίπλα στην Αγία Τράπεζα! Τρόμαξε τόσο πολύ, που τράπηκε σε φυγή! Φοβήθηκε! Φτάνοντας στον Νάρθηκα (ο Ναός ήταν μεγάλος), ακούστηκε μία φωνή: "Στάσου!" Στάθηκε, λοιπόν, κοκάλωσε, μαρμάρωσε! Μη φοβάσαι, του είπε πολύ γλυκά η φωνή. Είμαι ο Άγγελος - φύλακας του Ναού. Όταν μία Τράπεζα σε έναν Ναό καθαγιάζεται και γίνεται Αγία, ο Κύριος, ο Παντοκράτωρ, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων και Κύριος των κυριευόντων, τοποθετεί έναν ακοίμητο Άγγελο - φύλακα δίπλα στην Αγία Τράπεζα.

Σε όλη αυτή τη διάρκεια που έλεγε ο Άγγελος αυτά στον ιερέα, αυτός ήταν ακίνητος στον Νάρθηκα και άκουγε έντρομος, με την πλάτη προς το Ιερό. Και συνέχισε με ακόμη πιο γλυκιά φωνή ο Άγγελος: Έλα, γύρισε, κλείσε σε παρακαλώ την Ωραία Πύλη, που ξέχασες ανοιχτή.

Γύρισε ο ιερέας, (του είχε φύγει ο φόβος, μέσα του βασίλευε γαλήνη) και δεν είδε πλέον τον Άγγελο. Προχώρησε διστακτικά, αλλά τώρα χωρίς φόβο, με σεβασμό. Με δέος έπιασε την κουρτίνα της Ωραίας Πύλης και σιγά - σιγά την έκλεισε. Μέσα του όμως άρχισε να αναρωτιέται: "Μην ήταν φαντασία μου; Μήπως ονειρευόμουν; Μήπως έχω παραισθήσεις;". Ως απάντηση, όμως, άκουσε μυριάδες Αγγελικές φωνές να ψάλλουν το "Άξιον εστί". Δεν άντεξε στο άκουσμα της γλυκιάς αυτής αγγελικής ψαλμωδίας και λιποθύμησε! Έπεσε κάτω! Όταν ύστερα από λίγο συνήλθε, πήγε σπίτι του και δεν μίλησε σε κανέναν. Μετά από 15 χρόνια διηγήθηκε το συμβάν, λίγο πριν πεθάνει. Έτσι, σε κάθε Ναό, δίπλα στην Αγία Τράπεζα, υπάρχει ένας Άγγελος, που εμείς δεν τον βλέπουμε, αλλά εκείνος μας παρακολουθεί σιωπηλά !!!

Πλούτος και ελεημοσύνη

Όποιος κυνηγάει τον πλούτο, έχει πάντοτε ανάγκη από χρήματα. Όποιος αδιαφορεί για τον πλούτο, είναι πάντοτε πλούσιος. Γιατί αληθινός πλούτος δεν είναι το να πλουτίζεις, αλλά το να μη θέλεις να πλουτίζεις. Και νά τι εννοώ: υπάρχει πλούσιος που απ' όλους αρπάζει, και υπάρχει πλούσιος που σ' όλους δίνει. Ο ένας πλουτίζει με το να συνάζει, ο άλλος με το να προσφέρει. Ο πρώτος

σπέρνει στη γη, ο δεύτερος στον ουρανό. Και όσο καλύτερος είναι ο ουρανός από τη γη, τόσο και η ευφορία του είναι μεγαλύτερη από την ευφορία της γης. Γι' αυτό ο Κύριος μας παραγγέλλει: «Μη μαζεύετε θησαυρούς πάνω στη γη. Να μαζεύετε θησαυρούς στον ουρανό». «Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε τα χρήματα στους φτωχούς. Αποκτήστε πορτοφόλια που δεν παλιώνουν, πλούτη μόνιμα στον κόσμο του Θεού».

θησαυρούς στον ουρανό». «Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε τα χρήματα στους φτωχούς. Αποκτήστε πορτοφόλια που δεν παλιώνουν, πλούτη μόνιμα στον κόσμο του Θεού».

Αγ. Ιωάννης Χρυσόστομος.

Από την ανθολογία Θέματα ζωής, τεύχος Β', Ι. Μ. Παρακλήτου, 2006, σελ. 133

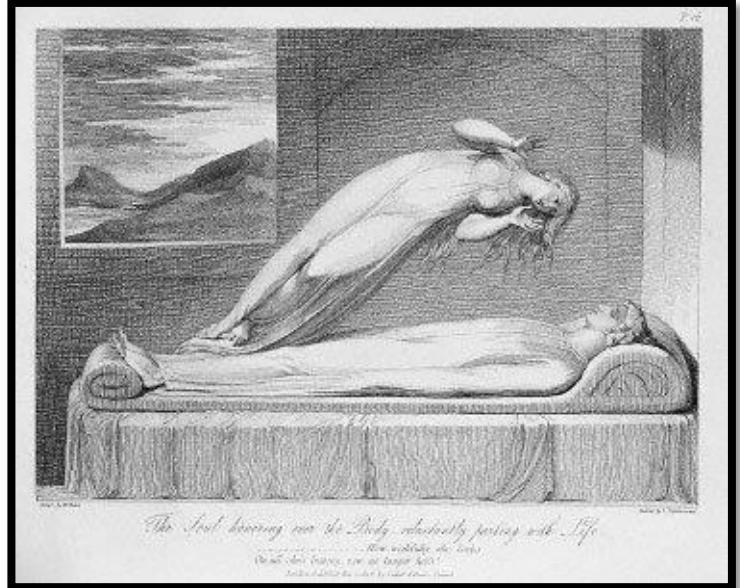
"Εξέταζε τους ανθρώπους που
βρίσκονται κοντά σου εάν είναι ευσεβείς
και αξιόπιστοι. Και να ζητείς συμβουλή
μόνο από τους σοφούς",

(Σοφ. Σειρ. θ' 14).

Πνευματικές προσβολές κατά την ώρα του θανάτου

Τέσσερις είναι οι κυριότερες προσβολές και πιο επικίνδυνες με τις οποίες συνηθίζουν να μας πολεμούν οι εχθροί μας δαίμονες κατά την ώρα του θανάτου. Ο πόλεμος που μας κάνουν εναντίον της πίστεως, η απόγνωσης, η κενοδοξία και τα διάφορα φαντάσματα και οι μεταμορφώσεις των δαιμόνων σε Αγγέλους φωτός.

Όσο για την πρώτη προσβολή σου λέγω ότι αν αρχίσει ο εχθρός να σε πολεμά με τα ψεύτικα επιχειρήματά του βάζοντας στο νου λογισμούς απιστίας, φύγε αμέσως από το νου σου στη θέληση σου λέγοντας: «Πήγαινε πίσω μου Σατανά, πατέρα του ψεύδους, διότι εγώ δεν θέλω καθόλου να σε ακούσω, διότι μου είναι αρκετό να πιστεύω εκείνο που πιστεύει η αγία μου εκκλησία».

Και μην αφήσεις καθόλου τόπο στην καρδιά σου στους λογισμούς της απιστίας, όπως αναφέρεται: «Εάν Πνεύμα του εξουσιάζοντος, δηλαδή του εχθρού, σου επιτεθή, μην μετακινηθής από την θέσι σου» (Εκκλ. 10,4). Αυτούς τους λογισμούς να τους θεωρείς ως κινήσεις του διαβόλου που προσπαθεί την ώρα εκείνη να σε σκανδαλίσει. Κι αν δεν μπορείς να στηρίξεις το νου σου, στάσου με ανδρεία και μένε σταθερός με την θέληση σου για να μην πέσεις σε κανένα λογισμό ή και σε κανένα ρητό της Αγίας Γραφής, το οποίο θα σου προσφέρει ο εχθρός. Γιατί, όσα ρητά της Αγίας Γραφής κι αν σου θυμίσει την ώρα εκείνη, είναι ακρωτηριασμένα (ελλιπή), προσφέρονται με κακό σκοπό, άσχημα εξηγημένα κι αν ακόμη φαίνονται καθαρά, καλά και φανερά.

Κι αν ο πονηρός όφις σε ρωτήσει και σου πει με τον λογισμό τι πιστεύει η εκκλησία, καταφρόνησέ τον εντελώς και μην του αποκριθείς. Άλλα βλέποντας το ψεύδος και την πονηριά του και ότι προσπαθεί να σε πιάσει με τα λόγια, πίστευε χωρίς καμία αμφιβολία με όλη σου την καρδιά.

Σε περίπτωση πάλι που είσαι δυνατός στην πίστη και έχεις δυνατό λογισμό και θέλεις να κάνης τον εχθρό να καταντοπιασθή, απάντησέ του ότι η αγία μου εκκλησία πιστεύει στην αλήθεια. Κι αν σου πή ποιά είναι αυτή η αλήθεια, να του απαντήσης: εκείνο που πιστεύει αυτή.

Πάνω από όλα κράτα την καρδιά σου πάντοτε σταθερή και προσεκτική και στραμμένη προς τον Εσταυρωμένο λέγοντας: «Θεέ μου, Ποιητά μου και Λυτρωτά μου, βοήθησέ με γρήγορα και μην παραχωρήσης να πέσω ποτέ από την αλήθεια της αγίας σου πίστεως.

Αλλά ευδόκησε, όπως με την χάρι σου γεννήθηκα στην αλήθεια αυτή, έτσι να τελειώσω και την θνητή μου ζωή σ αυτήν προς δόξαν του ονόματός σου».

Από τον Αορατό Πολεμο

Η υπακοή

Η υπακοή είναι πραγματικό δείγμα της αληθινής αγάπης. Στην υπακοή και μόνο γίνεται η διαπίστωσι της πραγματικής αγάπης. Βλέπετε μόνοι σας ότι, όταν αγαπάτε κάποιον, πόσο είσθε έτοιμοι και τον προκαλείτε να εκδηλώσῃ το θέλημά του, για να το εφαρμόσετε αμέσως.

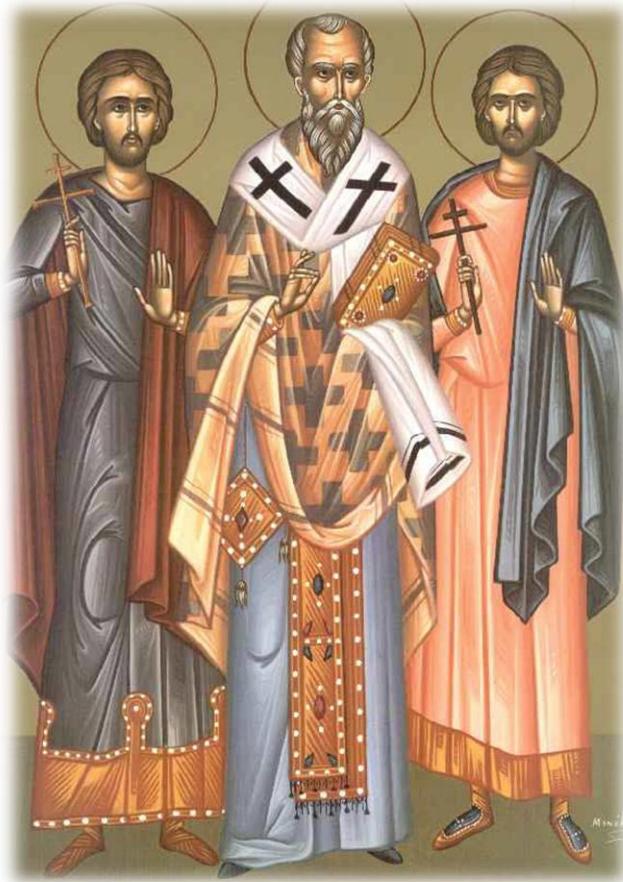
Και τότε ευρίσκετε ανάπτανσι. Η υπακοή, ένας από τους βασικούς θεσμούς της μοναστικής μας ιδιότητος, δεν είναι τίποτε άλλο παρά πρακτική αγάπη. Επειδή τον Θεό δεν είναι δυνατό να τον ιδούμε με τα αισθητήρια του κόσμου τούτου, αντί Αυτού έχομε την Εκκλησία, έχομε τους Πατέρες. «Ο ακούων υμών εμού ακούει, και ο αθετών υμάς εμέ αθετεί, ο δε εμέ αθετών αθετεί τον αποστείλαντά με», λέγει ο Ιησούς μας (Λουκ. 10,16).

Γέροντος Ιωσήφ, Διδαχές από τον Άθωνα,
Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 8, γ' Έκδοσις, Ι.Μ. Μ.
Βατοπαιδίου, Αγιον Όρος 1999

Ο Άγιος Ευσέβιος (21 Ιουνίου)

Ο Άγιος Ευσέβιος, έζησε στους ταραγμένους χρόνους που η Εκκλησία υπέφερε από τις κακοδοξίες του Αρείου. Αυτοκράτορας την εποχή εκείνη ήταν ο γιος του Μεγάλου Κωνσταντίνου, Κωνστάντιος, ο οποίος υποστήριζε τη δυσεβή αυτή αίρεση και κατεδίωξε σκληρά όσους έφεραν αντιρρήσεις και αντιστάθηκαν στις προθέσεις του. Ο Άγιος, ο οποίος ήταν επίσκοπος Σαμοσάτων διώχθηκε, υπέμεινε όμως με θαυμαστή καρτερία όλες τις κακουχίες και τις ταλαιπωρίες

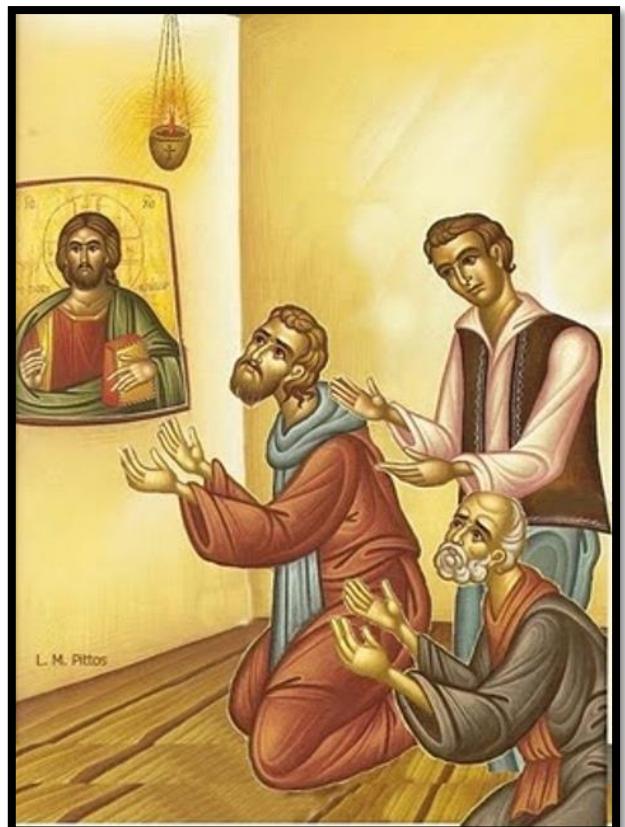

με την ελπίδα ότι η Ορθοδοξία θα εξέλθει στο τέλος νικήτρια. Όταν πέθανε ο αιρετικός και λαομίσητος Κωνστάντιος τον διαδέχθηκε στον αυτοκρατορικό θρόνο ο Ιουλιανός ο Παραβάτης, ο οποίος θέλησε να επαναφέρει τη λατρεία των ειδώλων. Ο Ιουλιανός εξαπέλυσε φοβερότερους διωγμούς κατά των χριστιανών. Τότε νέες διώξεις άρχισαν για τον Ευσέβιο πολύ χειρότερες από τις προηγούμενες. όμως ο Άγιος παρέμεινε το ίδιο ακλόνητος. Τα ίδια συνέβησαν και με τον αυτοκράτορα Ουάλη, ο οποίος ήταν και αυτός θερμός υποστηρικτής των Αρειανών. Ο Άγιος για μία ακόμη φορά, κλήθηκε να υπερασπισθεί την καθαρότητα της ορθόδοξης πίστης. Για τους αγώνες του ο Ουάλης, τον απομάκρυνε από τον Επισκοπικό θρόνο του και τον εξόρισε σε κάποιο έρημο τόπο κοντά στον ποταμό Ίστρο. Μετά το θάνατο του Ουάλη ο Άγιος επανήλθε από την εξορία στην Επισκοπή του και άρχισε αμέσως την κάθαρση της επαρχίας του από τους κακόδοξους αιρετικούς. Κάποια ημέρα, το έτος 380 μ.Χ., που περνούσε έξω από το σπίτι μιας αιρετικής γυναίκας, εκείνη τον κτύπησε με μίσος στο κεφάλι με μία μεγάλη πέτρα και με αποτέλεσμα τον ακαριαίο θάνατο του Αγίου και τη μετάβασή του «από τα λυπηρότερα προς τα θυμηθέστερα και τα τερπνά».

<http://agios-dimitrios.blogspot.com/>

Ποιες είναι οι δυνατές προσευχές.

«Από τα βάθη της καρδιάς μου φώναξα δυνατά προς εσένα Κύριε, Κύριε ἀκουσε τη φωνή μου» (Ψαλμ. 129, 1) . Τι σημαίνει «από τα βάθη»; Όχι απλώς με το στόμα ούτε απλώς με τη γλώσσα μου, διότι τα λόγια ξεχύνονται και όταν ακόμη η σκέψη μας πλανιέται· αλλά από τα βάθη της καρδιάς, με πολλή φροντίδα και προθυμία, από αυτά τα θεμέλια της διάνοιας μου. Διότι τέτοιες είναι οι ψυχές εκείνων που ζουν μέσα στις θλίψεις' συγκινούν ολόκληρη την καρδιά, καλώντας τον Θεό με πολλή κατάνυξι· και γι' αυτό βέβαια εισακούνται. Οι προσευχές αυτού του είδους έχουν μεγάλη δύναμι· δεν ανατρέπονται, ούτε κλονίζονται, και αν ακόμη επιτεθή με μεγάλη ορμή ο διάβολος. Και όπως ακριβώς ένα ισχυρό δένδρο, που έχει απλωμένη τη ρίζα του βαθειά μέσα στη γη και σφίγγει το χώμα της, αντιστέκεται σε κάθε ορμή των ανέμων, ενώ εκείνο που έχει τις ρίζες του στην επιφάνεια της γης, μόλις φυσήξει ένα μικρό αεράκι κλονίζεται και σωριάζεται στη γη· το ίδιο συμβαίνει και με την προσευχή· εκείνη που βγαίνει από τα βάθη της ψυχής και ανεβαίνει από τα κάτω προς τα επάνω, και αν ακόμη εμφανισθούν αμέτρητες σκέψεις, και αν ακόμη ορμήξη ολόκληρη η παράταξι του διαβόλου, παραμένει ακατάπαυστη και αμετάτρεπτη, χωρίς να υποχωρή· ενώ εκείνη που βγαίνει από το στόμα και τα χείλη και δεν ανεβαίνει μέσα από τα βάθη της καρδιάς, ούτε στον Θεό μπορεί να ανεβή από την αδιαφορία εκείνου που προσεύχεται. Διότι αυτόν που προσεύχεται με τον τρόπο αυτόν, μόλις συμβή κάποιος χτύπος, τον απέσπασε· μόλις γίνη κάποιος θόρυβος, τον απομάκρυνε από την προσευχή· και το στόμα ομιλεί, ενώ η καρδιά είναι άδεια και η διάνοια έρημη.

Από το βιβλίο: «ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ
Χρυσοστομικός Άμβων Ε' Η ΠΡΟΣΕΥΓΗ. Τα νεύρα της ψυχής»
Έκδοσις Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου Νέα Σκήτη Αγ | Όρους .,

Πως να διώχνεις τους κακούς λογισμούς

Αγίου Συμεών του νέου θεολόγου

Κανένας αρχάριος στην πνευματική ζωή δεν μπορεί να διώξει τον κακό λογισμό, αν ίσως δεν τον διώξει ο Θεός. Δυνατές ψυχές μπορούν να πολεμήσουν και να διώξουν τούς κακούς λογισμούς, πλην κι αυτές όχι από λόγου τους, αλλά μαζί με τον Θεό τους πολεμούν και τούς διώχνουν.

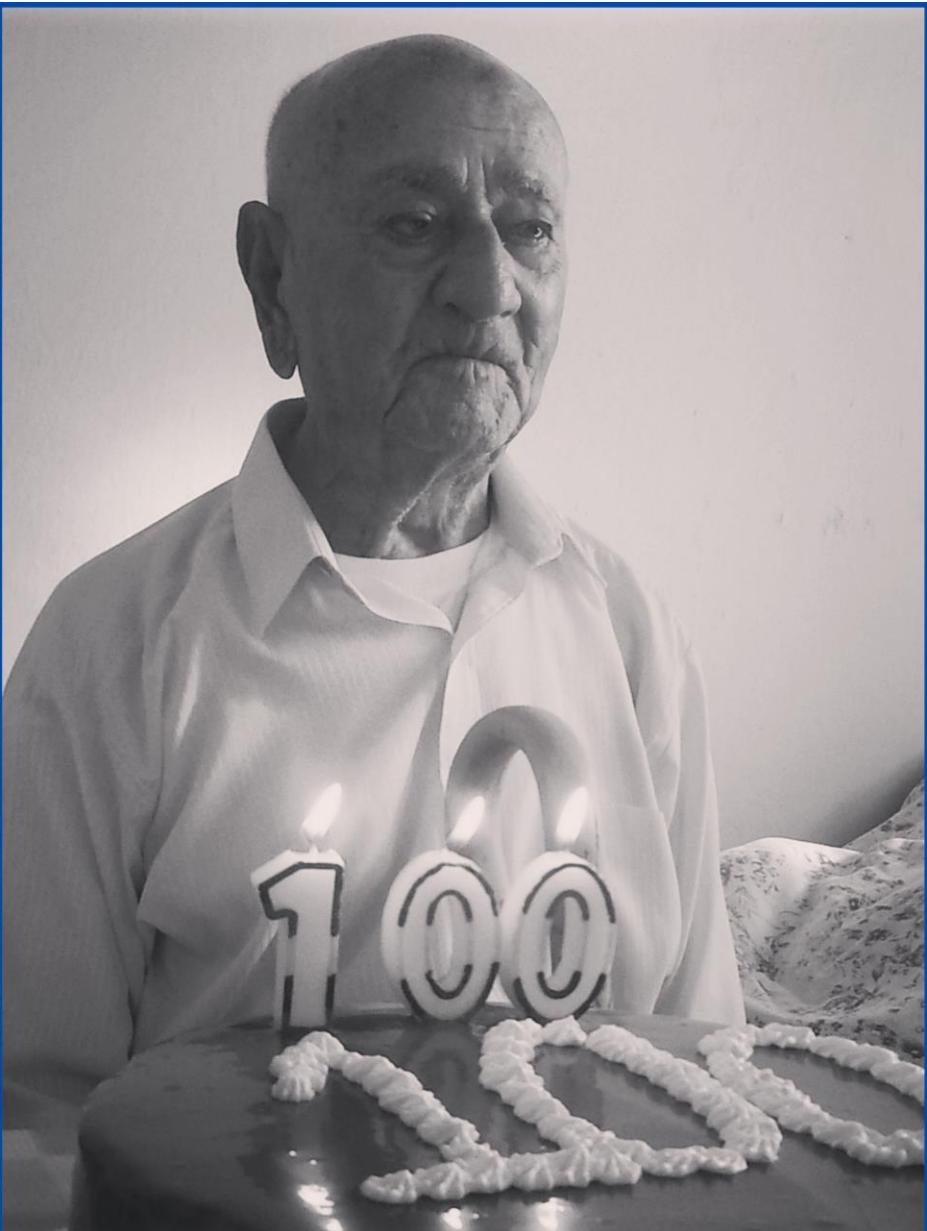
Οταν σου έρχονται κακοί λογισμοί να επικαλείσαι ακατάπαυστα τον Κύριων Ιησού, και να λες την ευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Γιέ του θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλόν», κι αυτοί θα φυγαδευθούν γιατί δεν υποφέρουν τη θέρμη που ανάβει στην καρδιά η προσευχή. Η θέρμη αυτή είναι φωτιά που τους καίει, καθώς λέγει και ο ἅγιος Ιωάννης της Κλίμακος.

Με το όνομα του Ιησού χτύπα και λάβωνε τους εχθρούς. Επειδή και ο Θεός ημών είναι φωτιά που αφανίζει την κακία.

Κιβωτός
Ιούνιος 1952
Αριθμ. Φύλλ. 6

"Μακάριος ο νους που
αποξενώνεται από
κάθε αντίληψη υλικών
πραγμάτων κατά την
ώρα της προσευχής",

Όσιος Νείλος ο Ασκητής.

Ο παππούς ο Νικόλας

Μηνιαία Έκδοση « Ο ΤΗΡΩΝ » - Το παρόν διανέμεται δωρεάν

ΙΟΥΝΙΟΣ 2014

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
† ΑΓ. 318 ΠΑΤΕΡΩΝ (Α' Οικ. Σύν.), Τουστίνου φιλοσόφου μ., Θεοπεσίου μ.	Νικηφόρου Κπόλεως, Κωνσταντίνου νεομ. τού ἔξ Ἀγαρηνών	Λουκιαλιανοῦ & Παύλης μ. & 4 νηπίων, Ἀθανασίου ὁσ. Θαυματ.	Μητροφάνους Κπόλεως, Μάρθας & Μαρίας	Δωροθέου Τύρου, Νικάνδρου ιερομ., Μάρκου νεομ. ἐν Χίῳ	Τλαρίωνος ὁσ. τοῦ νέου (Μ. Δαλμά- των), Ἀττάλου ὁσ. Θαυματ., Γελασίου μ.	† Ψυχοσάββατον, Θεοδότου Ἀγκύρας, Ζηναΐδος μ., Σεβα- στιανῆς ὁσ.
1	2	3	4	5	6	7
† ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, Ἀν. λειψάνων Θεοδώρου Στρατήλ., Καλλιόπης μ.	† ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, Παναγίας Φανερωμένης Λευκάδος, Κυρίλλου Αλεξανδρείας	Ἀλεξάνδρου & Ἀντωνίνης μαρτ., Τιμοθέου Προύσης ιερομ.	† Βαρθολομαίου & Βαρνάβα Άπ., Παναγίας Ἅξιον ἔστιν, Λουκᾶ τοῦ ιατροῦ	Όνουφρίου ὁσίου, Πέτρου τοῦ ἐν Ἀθῷ	Άκυλίνης μάρτυρος, Ἀντιπάτρου Βόστρων	Ἐλισσαίου πρ., Μεθοδίου Κπόλεως όμολ., Νήφωνος ὁσ. Ἀθωνίτου
8	9	10	11	12	13	14
† Α' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, Ἀμώς πρ., Τερωνύμου ὁσ.	Τύχωνος & Μηνμονίου Ἀμαθούντος Κύπρου	Ἰσάρου διακ., Βασιλείου & Τινοκεντίου Αθηναίων μαρτ.	Λεοντίου Αιγίνης, Ὑπατίου, Θεοδούλου & Αιθερίου μαρτ.	Τιούδα ἀποστόλου, Παιϊσίου ὁσίου τοῦ μεγάλου	Μεθοδίου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα	Τουλιανοῦ μ., Τερεντίου ιερομ., Νικήτα νεομ. Νισυρίου
15	16	17	18	19	20	21
† Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΤΩΝ ΑΠΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ, Εύσεβίου Σαμοσάτων, Ζήνωνος & Ζηνᾶ μ.	Ἄγριππίνης μ., Ἄριστοκλέους πρεσβ., Βαρβάρου ὁσ. τοῦ Πενταπολίτου	† Γενέθλ. Ιωάννου Προδρόμου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου	Φεβρωνίας ὁσιομ., Ὀρεντίου μ., Διονυσίου ὁσ. ἐκ Κορησσοῦ Καστορίας	Δαβίδ ὁσίου ἐν Θεσσαλίᾳ, Ιωάννου Γοτθίας	Σαμψών Ξενοδόχου ὁσ., Μαρκίου & Μαρκίας μαρτ.	Εύρεας λειψ. Κύρου & Ιωάννου τῶν Ἀναργύρων
22	23	24	25	26	27	28
† ΠΕΤΡΟΥ & ΠΑΥΛΟΥ Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων	† Σύναξις τῶν 12 Αποστόλων, Μιχαήλ τοῦ κηπουροῦ τοῦ Αθηναίου	Κατά τὸν Ἀγ. Νικόδημον Ἅγιορείτην τὴν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου καταλύεται ἔλαιον καὶ οἶνος εἰς ὅλας τὰς Τετάρτας καὶ Παρασκευάς. (Βλ. σχόλιο στὸν 20ό Κανόνα τῆς Α' Οἰκουμ. Συνόδου).				
29	30					

● Νέα Σελήνη ● Πρώτο Τέταρτο ○ Πανσέληνος ○ Τελ. Τέταρτο

❀ Νηστεία ❀ Κατάλυσις ίχθνος, οίνου & ἔλαιου

